

Forslag

til

Lov om anlæg af en lufthavn på Saltholm.

Fremsat den 22. november 1974 af *Poul Boeg* (CD).

§ 1. Ministeren for offentlige arbejder bemyndiges til at anlægge en lufthavn på Saltholm.

§ 2. Nærmere retningslinier vedrørende denne bemyndigelse vil være at fastsætte ved lov.

§ 3. Lov nr. 415 af 13. juni 1973 om anlæg af lufthavn på Saltholm ophæves.

§ 4. Denne lov træder i kraft samtidig med ratifikationen af de dansk-svenske overenskomster af 8. juni 1973.

Bemærkninger til lovforslaget.

Under folketingsdebatterne den 19. april og 25. oktober 1974 vedrørende de dansk-svenske aftaler om faste Øresundsforbindelser m. v. blev spørgsmålet om en eventuel folkeafstemning om anlæg af en storlufthavn på Saltholm berørt. Baggrunden for det af mere end 60 folketingsmedlemmer nærede ønske om en folkeafstemning er risikoen for, at Saltholmprojektet kunne blive vedtaget med et minimalt flertal.

Af justitsministerens oplysninger givet dels i tinget den 25. f. m., dels i redegørelsen af 27. maj 1974 (retsudvalg, bilag 45) fremgår, at forslagene til folketingsbeslutning om dansk ratifikation ikke kan underkastes folkeafstemning, da de ikke har lovsform. Den udvej at ændre forslagene til lovsform (jvf. grundlovens § 42, stk. 6) synes mindre hensigtsmæssig, idet overenskomsterne af 8. juni 1973 sikkert er for omfattende til at være et velegnet grundlag for en folkeafstemning. Desuden forudsætter denne fremgangsmåde, at der er flertal i tinget for folkeafstemning.

En anlægslov eller anden særskilt lov om Saltholm lufthavn vil næppe kunne undergives folkeafstemning, efter at ratifikationen har fundet sted. Justitsministeren giver i nævnte redegørelse udtryk for, at spørgsmålet kan give anledning til „en vis tvivl“, men hælder dog nærmest til den opfattelse, at rati-

fikationen skaber en folkeretlig forpligtelse for Danmark, som afskærer folkeafstemning (jvf. grundlovens § 42, stk. 6, 1. punktum).

Til løsning af dette problem pegede jeg såvel den 19. april som den 25. oktober 1974 på den mulighed at lade en anlægslov vedtagne *forud* for ratifikationen og imødekomme et mindretals ønske om at få denne lov undergivet folkeafstemning — en fremgangsmåde, hvis grundlovmæssighed er hævet over tvivl.

Til støtte for denne fremgangsmåde kan henvises til, at grundlovens fædre, når de afskar folkeafstemninger om bestående traktatmæssige forpligtelser, utvivlsomt havde for øje, at det ville være uholdbart, hvis man, efter først på et *tidligere* tidspunkt at have forpligtet sig over for udlandet, lod en folkeafstemning afskære opfyldelsen af lovlige forpligtelser. Grundlovsfædrene har næppe forestillet sig den nu foreliggende, helt specielle, situation, hvor selve traktatindgåelsen allerede *forud* for afgivelsen af internationale løfter er af en så kontroversiel karakter, at der er rimelig grund til at formode, at et flertal i befolkningen ville stemme for forkastelse.

Når dette vides på ratifikationstidspunktet, og når der er tale om et anliggende, som der ikke i øvrigt er grundlovmæssige eller andre hindringer for at undergive folkeafstemning, forekommer det lidet